

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 573

FAX : 213 1604 567

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 16.05.2019

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1539

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' /22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 16-01-2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....», και το διακριτικό τίτλο «.....», η οποία εδρεύει στον Δήμο, με ΑΦΜ, κατά α) της υπ.άρ...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου διαχ. περιόδου 01.01.2012-31.12.2012), του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Το με αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΞ/2019 Υπόμνημα της προσφεύγουσας εταιρείας.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 16.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- Με την υπ.άρ...../2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Τελών Χαρτοσήμου (Διαχ. περίοδος 01/01/2012-31/12/2012) καταλογίστηκαν τέλη χαρτοσήμου ποσόν 158.066,24 € , ΟΓΑ Χαρτοσήμου 31.613,25 €, τόκοι άρθρου 53 ΚΦΔ ποσόν 83.079,62 €, πρόστιμο τελών χαρτοσήμου άρθρου 58 ΚΦΔ ποσόν 79.033,12 €, πρόστιμο ΟΓΑ χαρτοσήμου άρθρου 58 ΚΦΔ ποσόν 15.806,63 €, ήτοι **συνολικό ποσόν 367.598,86 ευρώ.**

Ύστερα από έλεγχο που διενέργησε η αρμόδια φορολογική αρχή (Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.), στα βιβλία της προσφεύγουσας, **ο έλεγχος διαπίστωσε**, πλην άλλων, ότι κατά την χρήση 2012, η προσφεύγουσα εταιρεία:

Α) Χορήγησε δάνεια, για τα οποία έπρεπε να αποδώσει Τέλη & ΟΓΑ Χαρτοσήμου (2,4%), ως εξής:

- **Δάνειο συνολικού ποσού 7.700.000,00 €** στην **συνδεδεμένη εταιρεία με την επωνυμία «.....»** βάσει **έξι(6) δανειακών συμβάσεων (σχετ.4α-4στ)οι οποίες υπεγράφησαν στη Κύπρο.** Η προσφεύγουσα (δανείστρια) εταιρεία «.....» μετέφερε από τον τραπεζικό λογαριασμό (αρ.λογ.....) που τηρούσε στην στην Ελλάδα στον τραπεζικό λογαριασμό

(αρ. λογ.....) που τηρούσε στην στην τα ποσά του δανείου και εν συνεχεία τα ποσά αυτά εμβάζοταν σε λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία «.....», (δανειολήπτης-οφειλέτης), γεγονός που δημιουργεί υποχρεώσεις εκτελεστές στην Ελλάδα, όπως αναφέρεται(σελ.13) στην από 13.12.2018 έκθεση έλεγχου.

- **Δάνειο ύψους 21.600,00 € σε εργαζόμενους (σελ.18 έκθεσης έλεγχου).**

B) Εισέπραξε τόκους για δάνεια που είχε χορηγήσει και για τους οποίους τόκους δεν απέδωσε και έπρεπε να αποδώσει Τέλη & ΟΓΑ Χαρτοσήμου (2,4%), ως εξής:

- **Τόκοι ύψους 4.509,58 €**

- **Τόκοι ύψους 22.425,79 €**

- **Τόκοι ύψους 154.77646 €,**

τα εν λόγω ποσά τόκων έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία της προσφεύγουσας (δανείστριας) εταιρείας στον λογαριασμό 76.03 (σελ.18-19 έκθεσης έλεγχου).

Ο έλεγχος στα ανωτέρω ποσά δανείων και τόκων, ήτοι **συνολική αξία υποκείμενη στα τέλη χαρτοσήμου ποσόν ύψους 7.903.311,83 €**, καταλόγισε Τέλη & ΟΓΑ χαρτοσήμου(2,4%) πλέον προστίμου άρθρου 58 ΚΦΔ και τόκων άρθρου 53 ΚΦΔ και εξέδωσε την προσβαλλόμενη οριστική πράξη.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά να γίνει δεκτή καθ' ολοκληρία η παρούσα Ενδικοφανή Προσφυγή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη κατά το μέρος που επιβάλλει τέλος χαρτοσήμου καθώς και τόκους και πρόστιμο συνολικού ύψους 358.142,40 ευρώ, διαγραφόμενου του εν λόγω ποσού και να επιστραφούν εντόκως ως αχρεωστήτως καταβληθέντα τα χρηματικά ποσά που η εταιρεία έχει καταβάλει (ακόμα και συμψηφιστικά) στο Ελληνικό Δημόσιο εξ αφορμής και βάσει της ως άνω προσβαλλόμενης οριστικής πράξης προβάλλοντας συνοπτικά τους παρακάτω λόγους:

1. Η εκδούσα την προσβαλλόμενη οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου φορολογική αρχή (Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.) κατά παράβαση των συνταγματικών αρχών (απορρεουσών από τη συνταγματική αρχή του κράτους δικαίου) της ασφάλειας δικαίου και της προστατευόμενης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των διοικούμενων καθώς και των εξειδικευουσών τις αρχές αυτές διατάξεων του άρθρου 9 παρ.2 & 5 του Ν.4174/2013 μετέβαλε de facto τη θέση της σε βάρος της εταιρείας μας αποκλίνοντας από τα οριζόμενα στην εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών υπ. αριθ. πολ.1027/10.01.1990 με θέμα «Τέλη Χαρτοσήμου δανειακών συμβάσεων που καταρτίζονται στην αλλοδαπή».

2. Η εκδούσα την προσβαλλόμενη οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου φορολογική αρχή(Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.) κατ' εσφαλμένη του νόμου ερμηνεία και πλημμελή αυτού εφαρμογή, κατά λανθασμένη των πραγμάτων εκτίμηση, αναποδείκτως και, πάντως, με ανεπαρκή, ελλιπή, και αντιφατική, ήτοι νομικώς πλημμελή, αιτιολογία, θεώρησε ότι οι από 16.01.2012,18.05.2012,21.06.2012,12.07.2012,20.09.2012 και 24.10.2012 συμβάσεις δανείου, δυνάμει των οποίων παραδόθηκαν κατά την επίμαχη διαχειριστική περίοδο 01.01.2012-31.12.2012 από την εταιρεία μας προς αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «.....» ποσά δανείσματος συνολικού ύψους 7.700.000,00 € υπόκεινται σε τέλος χαρτοσήμου 2% (επί των ποσών του δανείσματος) πλέον εισφοράς υπέρ ΟΓΑ 20% επί του τέλους χαρτοσήμου.

Επειδή, στο Π.Δ. της 28-7-1931 «Περί κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου» (φ. Α ' 239), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο παρ 1 του β.δ/τος 6/7-6-1951 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 20 παρ 1 του ν 12/1975, και συγκεκριμένα στα παρακάτω άρθρα ορίζεται ότι:
στο Άρθρο 1:

«Φόρος, υπό το όνομα τέλος χαρτοσήμου, επιβάλλεται, κατά τα εν τω παρόντι νόμω οριζόμενα, επί των εν αυτώ καθοριζομένων εγγράφων.»
στο Άρθρο 3:

«επί δανείων συναπτομένων μεταξύ εμπόρων ή μεταξύ εμπορικών εταιριών ή μεταξύ εμπόρων και εμπορικών εταιριών ως και μεταξύ εμπόρων ή εμπορικών εταιριών και οιονδήποτε τρίτου τα οφειλόμενα τέλη χαρτοσήμου καταβάλλονται εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου του μηνός του επομένου της εις τα λογιστικά βιβλία εγγραφής των πράξεων τούτων.»
στο Άρθρο 8:

« Έγγραφα έχοντα αντικείμενον κινητήν η ακίνητον περιουσίαν κειμένην εν Ελλάδι ή υποχρεώσεις εκτελεστέας εν αυτή, συνταχθέντα δε εν τη αλλοδαπή, αλλ' ουχί ενώπιον ελληνικής αρχής επί πληρωμή του οικείου τέλους, υποβάλλονται εις τα κατά τον παρόντα νόμον τέλη υπό τας κατωτέρω διακρίσεις: α) Εάν μέν τα έγγραφα ταύτα συνετάγησαν εν Ευρώπη, Τουρκία και Αιγύπτω, χαρτοσημαίνονται διά του απλού τέλους εντός προθεσμίας τριών ετών από της εκδόσεως αυτών, προσαγόμενα εις οιονδήποτε εν Ελλάδι Οικονομικών Εφορον, άλλως υπόκεινται εις τας εν άρθρ. 40 παρ. 3 ποινάς. β) Εάν τα αυτά έγγραφα συνετάγησαν εν τη αλλοδαπή, πλην ουχί εν Ευρώπη, Τουρκία η Αίγυπτω, υπόκεινται εις το απλούν κατά τον παρόντα νόμον τέλος και μόνον εφ' όσον προσάγονται ενώπιον δικαστηρίων ή άλλης του Κράτους Αρχής.»
στο Άρθρο 13

1.α. Πάσα σύμβασις, οιονδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ'ευθείας, είτε διά δημοσίου συναγωνισμού ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβασιν απόδειξις, εφ' όσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε διά δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιονδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου. Εξαιρούνται: Α'. (Αι εξοφλητικάί αποδείξεις των μισθών και άλλων αποδοχών των ιδιωτικών υπαλλήλων εν γένει, των δημοτικών, κοινοτικών, εκκλησιαστικών και άλλων υπαλλήλων νομικών προσώπων και ιδρυμάτων, αίτινες, μόνον εφ' όσον πρόκειται περί ποσού μη υπερβαίνοντος τας δραχμάς τέσσαρας χιλιάδας μηνιαίως υπόκεινται εις το ήμισυ του τέλους της κλίμακος του ανωτέρω άρθρ. 12, επί ποσού όμως υπερβαίνοντος τας δραχμάς 4.000 μηνιαίως καταβάλλεται ολόκληρον το τέλος του άρθρ. 12 και επί ολοκλήρου

του

ποσού).

Β'. Αι συμβάσεις, εξοφλήσεις και αποδείξεις, αίτινες κατά τας ρητάς διατάξεις του παρόντος νόμου υπόκεινται εις ελαφρότερον τέλος χαρτοσήμου.

στο Άρθρο 14:

«Επί των εμπορικών και λοιπών εγγράφων και πράξεων των κατονομαζομένων εν τω επομένω άρθρω 15 το τέλος ορίζεται εις δύο επί τοις εκατόν (2%) της εν αυτοίς διαλαμβανομένης αξίας εις δραχμάς».

Περαιτέρω στην παρ. 1α του άρθρου 15 του Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ 1 του ν 2246/1952 ορίζεται ότι: «Εις το κατά την παράγραφον 1 του προηγούμενου άρθρου 14 τέλος υπόκεινται:

Πάσα σύμβασις, οιοδήποτε αντικείμενου, συναπτόμενη είτε απ' ευθείας, είτε δια δημοσίου συναγωνισμού μεταξύ εμπόρων, μεταξύ εμπόρου και εμπορικής εταιρείας πάσης φύσεως, μεταξύ εμπορικών εταιρειών πάσης φύσεως, αφορώσα αποκλειστικώς εις την ασκουμένην υπ' αυτών εμπορίαν, και μεταξύ τρίτου εν γένει και ανωνύμου εταιρείας, ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική προς την σύμβασιν απόδειξις, εφόσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε δια δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιονδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου. Στην παρ. 5 περίπτωση γ ' εδάφιο τέταρτο του ίδιου άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 43 του ν. 1041/1980 (φ. Α ' 75), ορίζεται ότι: «Πάσα εν γένει εγγραφή εις τα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταιρών ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς ή από εμπορικής εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις, ήτις δεν ανάγεται εις σύμβασιν, πράξιν κ.λπ., υποβληθείσαν εις τα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλαγείσαν νομίμως των τελών τούτων, υπόκεινται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατόν (1%). Εις ην περίπτωσιν, εκ της εγγραφής ή εξ ετέρου εγγράφου, αποδεικνύεται ότι η κατάθεσις ή ανάληψις αφορά σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. υποκειμένην εις μεγαλύτερον ή μικρότερον τέλος χαρτοσήμου, οφείλεται το δια την σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. προβλεπόμενον τέλος. και στο έκτο εδάφιο της άνω παραγράφου ορίζεται ότι: Επί δανείων κινουμένων ως τρεχούμενων δοσοληπτικών λογαριασμών το προσήκον τέλος χαρτοσήμου υπολογίζεται δι' εκάστην διαχειριστικήν περίοδον επί του μεγαλύτερου ύψους του χρεωστικού ή πιστωτικού αυτών υπολοίπου, κατά περίπτωσιν. Το χρεωστικόν ή πιστωτικόν υπόλοιπο2ν λογαριασμού τινός μεταφερόμενον εις την επομένην διαχειριστικήν περίοδον θεωρείται ως νέα κατάθεσις (δάνειον) δια την εξεύρεσιν του μεγαλύτερου ύψους της περιόδου ταύτης.».

Επειδή, στην παρ.2γ της [ΠΟΛ.1027/1990](#) αναφέρεται: «Ως "εκτελεστέα υποχρέωση" στην Ελλάδα, κατά την εύνοια της ανωτέρω διάταξης του άρθρου 8 παρ. 1 του Κώδικα Χαρτοσήμου, νοείται η πράξη ή η ενέργεια ή η συμπεριφορά εν γένει του οφειλέτη (υπόχρεου) με την οποία αποσβέννυται υποχρέωση του (ή οφειλή του). Επομένως, σε κάθε περίπτωση, κατά την οποία η πράξη, με την οποία εκδηλούται η πραγματοποιείται η "εκτέλεση" υποχρέωσης, γίνεται στην Ελλάδα συντρέχει, ειδικά από άποψη τόπου εκτέλεσης της υποχρέωσης, η προϋπόθεση εφαρμογής της ως άνω διάταξης. Αυτά βεβαίως ισχύουν για τις πράξεις και των δύο συμβαλλόμενων αρκεί οι πράξεις αυτές να συνιστούν "εκτέλεση" υποχρέωσης, δηλαδή εκπλήρωση βαρύνουσας αυτούς παροχής.».

Επειδή, οι συμβάσεις δανείων που καταρτίζονται στην αλλοδαπή μεταξύ ημεδαπών επιχειρήσεων και αλλοδαπών επιχειρήσεων το ποσό των οποίων καταβάλλεται στην αλλοδαπή δεν έχουν υποχρεώσεις εκτελεστές στην Ελλάδα και δεν υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου και αν ακόμη αποδεικνύονται από σχετικές εγγραφές στα βιβλία των ημεδαπών επιχειρήσεων κατ' άρθρο 12 νδ 3717/1957(πρβλπολ.1027/90).

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 3717/1957 ορίζεται ότι: «Η αληθής έννοια των διατάξεων της περί τελών χαρτοσήμου νομοθεσίας, καθ' όσον αφορά την υπαγωγή των εν αυτή αναφερομένων συμβάσεων, πράξεων κλπ. εις τέλη χαρτοσήμου, είναι ότι ως έγγραφον αποδεικνύον την σύμβασιν, πράξιν κλπ. λογίζεται και πάσα σχετική εγγραφή εις τα βιβλία των επιτηδευματιών, ήτις και υποβάλλεται εις το οικείον δια την ούτω αποδεικνυομένην δικαιοπραξίαν τέλος χαρτοσήμου. Κατ' εξαίρεσιν απαλλάσσονται των τελών χαρτοσήμου τα μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του ν. 3300/1955 εξοφληθέντα ποσά δανείων αποδεικνυομένων δια μόνης της εγγραφής των εις τα βιβλία τίνος των συμβαλλομένων.»

Επειδή, ο Κώδικας Τελών Χαρτοσήμου είναι τυπικός νόμος και εφόσον οι διαπιστώσεις του ελέγχου δεν εδράζονται σε πράξεις που ανάγονται σε έγγραφη σύμβαση ή σε εγγραφή στα βιβλία της εταιρείας η οποία παραπέμπει σε δανειακή σύμβαση, δεν δύναται να επιβληθεί τέλος χαρτοσήμου επί δανείου.

Επειδή, το ΣτΕ με αποφάσεις (ΣτΕ 2699/1972, ΣτΕ 2660/1973, ΣτΕ 317/1974, ΣτΕ 2483/1975, ΣτΕ 770/1977, ΣτΕ 575/1978, ΣτΕ 283/1979, ΣτΕ 368/1980, ΣτΕ 1169/1980, ΣτΕ 1219/1982, ΣτΕ 3013/1984, ΣτΕ 314/1987, ΣτΕ 703/1988, ΣτΕ 3402/1988) έκρινε, ότι η σύμβαση του δανείου θεωρείται αποδεικνυόμενη από τα βιβλία, όταν από τη σχετική εγγραφή προκύπτουν όλα τα κατά τον νόμο στοιχεία, που είναι απαραίτητα, ώστε από αυτά και μόνο να συνάγεται η συνομολόγηση της σύμβασης του δανείου, δηλαδή από τη σχετική εγγραφή να προκύπτουν όλα τα πραγματικά στοιχεία, που συνιστούν κατά νόμο την έννοια της σύμβασης αυτής, χωρίς να απαιτείται όπως η εγγραφή αυτή αναφέρεται ρητά στην εν λόγω σύμβαση. Σύμφωνα με την ανωτέρω άποψη του ΣτΕ είναι και η Διοίκηση (Υπ. Οικ. Ν. 6/5/ΠΟΛ.19/1978 κατόπιν της υπ' αριθ. 960/1977 γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ.). Το ΣτΕ όμως με νεώτερη απόφασή του ΣτΕ 3402/1988 εξέφρασε και τρίτη άποψη, σύμφωνα με την οποία η σύμβαση του δανείου θεωρείται αποδεικνυόμενη από τα βιβλία, εφόσον η σχετική σ' αυτά εγγραφή είτε αναφέρεται ρητά σε σύμβαση δανείου, είτε περιέχει τα πραγματικά στοιχεία, που συγκροτούν κατά νόμο την έννοια της δανειακής σύμβασης. Σημειώνεται ότι η κατά τα ανωτέρω εγγραφή στα βιβλία της σύμβασης του δανείου πρέπει να προκύπτει από τα βιβλία της επιχείρησης και όχι από τα βιβλία τρίτων (ΣτΕ 600/1973).

Επειδή η κρίση περί ύπαρξης δανειακής σύμβασης βασιζόμενη σε σχετικές εγγραφές στα βιβλία θεωρείται ανεπαρκώς αιτιολογημένη στην περίπτωση που δεν παρατίθενται στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι υφίσταται σύμβαση δανείου, και να υπάρχει σαφής διαχωρισμός των συγκεκριμένων εγγραφών-συναλλαγών ώστε να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορούν και άλλες έννομες σχέσεις ([ΣτΕ 190/2009](#))

Επειδή, για τη σύσταση του δανείου απαιτείται να συντρέχουν, οι εξής προϋποθέσεις: 1) συμφωνία δανειστή και οφειλέτη, σχετικά με την αιτία, για την οποία μεταβιβάζεται η κυριότητα των αντικαταστατών πραγμάτων 2) παράδοση του πράγματος από τον δανειστή στον οφειλέτη, και 3) απόδοση του πράγματος από τον οφειλέτη στον δανειστή. Εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, υπάρχει δάνειο κατά την έννοια του άρθρου 806 του ΑΚ, έστω και αν η σύμβαση δεν χαρακτηρίστηκε ως δάνειο από τα συμβαλλόμενα μέρη (ΑΠ 137/1968, Εφ.Αθ. 2447/1962).

Επειδή, το συναπτόμενο στην αλλοδαπή με ιδιωτικό έγγραφο δάνειο δεν υπόκειται σε τέλη χαρτοσήμου στην Ελλάδα όταν και η εκτέλεση του δανείου αυτού γίνεται, επίσης, στην αλλοδαπή. Εκτέλεση, δε, του δανείου αυτού στην αλλοδαπή υπάρχει όταν και η παράδοση του δανείσματος από τον δανειστή στον οφειλέτη γίνεται, επίσης στην αλλοδαπή, μη αρκούσης μόνο της συμφωνίας περί καταρτίσεως της δανειακής σύμβασης στην αλλοδαπή. Παράδοση, δε, του δανείσματος από τον δανειστή στον οφειλέτη στην αλλοδαπή συντελείται όταν το δάνεισμα (προϊόν δανείου): (α) παραδίδεται από τον αλλοδαπό δανειστή στον οφειλέτη ή στον εκπρόσωπο του στην αλλοδαπή ή (β) καταβάλλεται από τον αλλοδαπό δανειστή στην αλλοδαπή, δια καταθέσεως αυτού (του δανείσματος) σε λογαριασμό του οφειλέτη, τον οποίο αυτός έχει ανοίξει σε αλλοδαπή τράπεζα στην αλλοδαπή. [...] Η μη υπαγωγή σε τέλος χαρτοσήμου των ανωτέρω δανείων δικαιολογείται εκ του ότι, τα δάνεια αυτά, συναπτόμενα και εκτελούμενα στην αλλοδαπή δεν έχουν υποχρεώσεις εκτελεστές στην Ελλάδα, κατά

την έννοια των διατάξεων του άρθρου 8§1 του Κώδικα Χαρτοσήμου, προϋπόθεση απαραίτητη, για την επιβολή τέλους χαρτοσήμου επ' αυτών. Επίσης και η εγγραφή των παραπάνω δανείων, δηλαδή, των συναφθέντων και εκτελεσθέντων στην αλλοδαπή, στα βιβλία του επιτηδευματία οφειλέτη στην Ελλάδα, κατ' άρθρο 12 του Ν.Δ. 3717/1957, δεν δημιουργεί υποχρέωση, για καταβολή τέλους χαρτοσήμου στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου 8§1 του Κώδικα Χαρτοσήμου. (σελ 200-201 Π. Ρέππας).

Επειδή, όπως συνάγεται από τον συνδυασμό των διατάξεων, που περιέχονται στα άρθρα 361, 874 ΑΚ, 112 ΕισΝΑΚ, 669 ΕμπΝ, 47 και 64 έως 67 του ΝΔ της 17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών», αλληλόχρεος λογαριασμός υφίσταται, όταν δύο συμβαλλόμενα μέρη, από τα οποία, το ένα, τουλάχιστον, έχει την εμπορική ιδιότητα, συμφωνούν, ότι οι μεταξύ τους δοσοληψίες και απαιτήσεις, που θα προκύπτουν (και από τις δύο πλευρές) από τις μεταξύ τους συναλλαγές, δεν θα επιδιώκονται χωριστά και μεμονωμένα, αλλά θα καταχωρούνται σε έναν κοινό χρεοπιστωτικό λογαριασμό, με τον τύπο και τη μορφή χρεοπιστωτικών κονδυλίων (ΑΠ Ολ 31/1997 ΝοΒ 46,193, ΑΠ 857/2006 ΝοΒ 2007,705, ΑΠ 192/2005 ΕλλΔνη 47,458, ΑΠ 1217/1995 ΕλλΔνη 39,817, ΑΠ 1524/1991 ΕλλΔνη 34,313). Οι αμοιβαίες πιστώσεις και οφειλές οι οποίες θα προκύψουν από τις συναλλαγές μεταξύ τους, χάνουν την ατομικότητά τους και αντικαθίστανται από τα κονδύλια των πιστώσεων ή των οφειλών για να καταλήξουν, κατά το κλείσιμο του λογαριασμού σε ένα μόνο απαιτητό και δικαστικά επιδιώξιμο υπόλοιπο. (ΕφΑθ 2147/2013, 1607/2007, ΑΠ 225/1926, Εφ. Αθ. 193/1926, Εφ. Πατρ. 170/1926).

Επειδή, σύμφωνα με την [παρ. 5 του άρθ. 15](#) του ΚΝΤΧ, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 15 παρ. 1α του ΚΝΤΧ και του άρθρου 12 του Ν.Δ 3717/1957 συνάγεται ότι σε τέλος χαρτοσήμου δεν υπόκειται ο οποιοσδήποτε "τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός, δηλαδή οπωσδήποτε αλληλόχρεος λογαριασμός που κινείται εκ διαφόρων αιτιών με χρεωπιστώσεις μεταξύ δύο προσώπων αλλά μόνο ο "τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός", που έχει ως αιτία δανειακή σύμβαση, δηλαδή αυτός που εμφανίζει την κίνηση συμβάσεως δανείου. Για την υποβολή του δε σε τέλος χαρτοσήμου απαιτείται, οι σχετικές εγγραφές στα βιβλία του επιτηδευματία να περιέχουν τα απαιτούμενα εκάστοτε στοιχεία, ώστε από τις εγγραφές αυτές και μόνο να προκύπτει η συνομολόγηση του δανείου, χωρίς να επιτρέπεται πάντως να συναχθεί η συνομολόγηση τέτοιας συμβάσεως από εγγραφή που αναφέρεται σε άλλες έννομες σχέσεις. (ΣτΕ 3313/1987, ΣτΕ 3088/1985, [ΣτΕ 1701/1990](#), [ΣτΕ 2911/1993](#) ΕφΑθ 1794/2014, [ΣτΕ 132/2016](#))

Ο δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός, για να χαρακτηριστεί ως τέτοιος, θα πρέπει να εμφανίζει συνεχώς κίνηση όχι μόνο προς μία κατεύθυνση (χρέωση ή πίστωση), αλλά και προς τις δύο, ήτοι, πρέπει να παρουσιάζει όχι μόνο καταβολές μετρητών, αλλά και αναλήψεις. Συντρεχούσης της ανωτέρω προϋπόθεσης, τα συμβαλλόμενα μέρη, από τα οποία το ένα, τουλάχιστον, πρέπει να είναι έμπορος, θα τελούν, για κάθε καταχωριζόμενη στον λογαριασμό πράξη, σε αντίστοιχη εναλλασσόμενη εκάστοτε θέση δανειστή και οφειλέτη (ΣτΕ 264/1975, ΣτΕ 4112/1076, ΣτΕ 2968/1979). Συνεπώς, λογαριασμός συνεχώς πιστούμενος ή συνεχώς χρεούμενος κατά την διάρκεια της χρήσης, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός. Ενώ επίσης δεν θεωρείται ως δανειακός τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός εκείνος που από το περιεχόμενό του προκύπτει ότι το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι πάντοτε πιστωτής και ουδέποτε οφειλέτης (ΑΠ 2/2012, Εφ. Αθ. 3222/1979).

Απαιτείται δηλαδή, για να υπάρχει αλληλόχρεος λογαριασμός, να υφίσταται η δυνατότητα της δημιουργίας από κάθε μέρος απαιτήσεων και οφειλών, οι οποίες όμως πρέπει να προκύπτουν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην καθορίζουν από την αρχή, ποιο από τα μέρη τη σύμβασης θα είναι οφειλέτης ή πιστωτής του άλλου, όταν θα γίνει η τελική εκκαθάριση των δοσοληψιών τους (ΑΠ 79/1995, ΜΠρΘεσ 1610/2016).

Επειδή, ως δανειακός τρεχούμενος ιδεοληπτικός λογαριασμός χαρακτηρίζεται αυτός, που περιέχει μόνο χρηματικές πιστωτικές συναλλαγές, ήτοι, χρηματικές δοσοληψίες από δάνεια και καταθέσεις χρημάτων. Ο λογαριασμός αυτός δεν πρέπει να περιέχει εμπορικές συναλλαγές, όπως, για

παράδειγμα, συναλλαγές από πώληση αγαθών με πίστωση του τιμήματος, από προκαταβολή μετρητών μέλλουσας αγοραπωλησίας, κ.λπ. Ο ανωτέρω λογαριασμός, παρότι δεν ταυτίζεται απόλυτα με τη σύμβαση του δανείου, κατά το άρθρο 806 του Αστικού Κώδικα, εντούτοις συνιστά σύμβαση συγγενή με αυτή του δανείου, επειδή τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν να καταγράψουν υποχρεωτικά τα κονδύλιά τους στον ως άνω λογαριασμό σε εκτέλεση σύμβασης δανείου. Διά του τρόπου, όμως, αυτού ο τρεχούμενος δοσοληπτικός λογαριασμός αποκτά αιτία από δανειακή σύμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 806 του Αστικού Κώδικα, επειδή εμφανίζει κίνηση δανείου, το οποίο αποδεικνύεται από τη σχετική εγγραφή και εξαιτίας αυτής στον ανωτέρω λογαριασμό, ο οποίος τηρείται στα υπό του εμπόρου τηρούμενα λογιστικά βιβλία (και Σ.Τ.Ε. 2968/1979, 356/1981, 205/1982, 4566/1983, 2047/1984, κ.λπ.).

Επειδή εν προκειμένω, διενεργήθηκε μερικός έλεγχος στην προσφεύγουσα εταιρεία, δυνάμει των με την υπ. αριθ./.../...../2017 &/.../...../2017 εντολή ελέγχου του Προϊσταμένου του ΚΕΜΕΕΠ

Επειδή, στην έκθεση έλεγχου (σελ.13) ο έλεγχος αναφέρει ότι η προσφεύγουσα-δανειστρια εταιρεία στα πλαίσια των συμβάσεων δανείων παρακολουθούσε στα βιβλία της χρηματικές δοσοληψίες με την αντισυμβαλλόμενη εταιρεία με την επωνυμία «.....», (δανειολήπτης-οφειλέτης) στον λογαριασμό 33.11.00.00.00- Απαιτήσεις από συγγενείς εταιρείες εξωτερικού (.....) και από την κίνηση(πιστώσεις) του ανωτέρω λογαριασμού για τη χρήση 2012, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα χορήγησε χρηματικά ποσά ύψους 7.700.000 ευρώ με την μορφή δανείου. Η δανειστρια εταιρεία μετέφερε τα χρηματικά ποσά από τον αρ. λογ.....) που τηρούσε στην στην Ελλάδα στον τραπεζικό λογαριασμό (αρ. λογ.....) που τηρούσε στην στην τα ποσά του δανείου και εν συνεχεία τα ποσά αυτά εμβάζονταν σε λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία «.....», (δανειολήπτης-οφειλέτης), γεγονός που δημιουργεί υποχρεώσεις εκτελεστές στην Ελλάδα.

Επειδή, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η δανειστρια εταιρεία μετέφερε τα χρηματικά ποσά του δανείου από τον αρ.λογ..... που τηρούσε στην στην Ελλάδα στον τραπεζικό λογαριασμό (αρ.λογ.....) που τηρούσε στην στην τα ποσά του δανείου και εν συνεχεία τα ποσά αυτά εμβάζονταν σε λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία «.....», (δανειολήπτης-οφειλέτης), συνεπώς τα ποσά των δανειακών συμβάσεων έχουν τεθεί στην διάθεση της δανειολήπτριας αλλοδαπής εταιρείας στην και όχι στην Ελλάδα.

Επειδή, στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα προσκομίζει (σχετ.4^α-4στ- Αρ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ/2019) τις από 16.01.2012, 18.05.2012, 21.06.2012, 12.07.2012,

19.09.2012, 24.10.2012 δανειακές συμβάσεις, συνολικού ποσού 7.700,000,00 € (ξενόγλωσσο κείμενο με μετάφραση από την δικηγόρο Α.ΜΔΣΑ) στις οποίες **αναφέρεται ως τόπος σύναψης των συμβάσεων η καθώς και οι όροι, ήτοι:**

- **Ποσόν Δανείου**
- **Καταβολή –Εκταμίευση Δανείου**
- **Εξόφληση- Πρόωρη Αποπληρωμή** « Η Οφειλέτρια θα εξοφλήσει το ποσό του κεφαλαίου του Δανείου τρία(3) χρόνια μετά την εκταμίευση του (Ημερομηνία λήξης του δανείου). Η οφειλέτρια έχει το δικαίωμα να εκπληρώσει πρόωρα το Δάνειο, εν μέρει ή στο σύνολο του, οποιαδήποτε στιγμή πριν την ημερομηνία λήξης του, μαζί με τους δεδουλευμένους τόκους επί του ποσού του δανείου που αποπληρώθηκαν πρόωρα κατά την αντίστοιχη ημερομηνία αποπληρωμής. Οποιαδήποτε αποπληρωμή γίνεται χωρίς πρόσθετες δαπάνες για την οφειλέτρια.»
- **Επιτόκιο-Εκτοκιστική περίοδος-Πληρωμή επιτοκίου.**
- **Πληρωμές**
- «Οποιαδήποτε πληρωμή σύμφωνα με αυτή τη σύμβαση π.χ. κεφάλαιο συν επιτόκιο του δανείου, θα πραγματοποιηθεί αποκλειστικά στους τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρούν η δανείστρια και η οφειλέτρια στην»
- **Ειδικά Γεγονότα**
- **Τροποποίηση**
- **Έξοδα.**
- **Τράπεζα Δικαιούχου :**
- **Swift code:**
- **Λογαριασμός Δικαιούχου :**
- **IBAN:**

Επειδή, στις συμβάσεις δανείου που έγιναν μέσα στο έτος 2012 αναφέρεται ως τόπος σύμβασης η Λευκωσία Κύπρου, και στους όρους των συμβάσεων και συγκεκριμένα στον όρο «V.Πληρωμές» αναφέρεται ότι: «οποιαδήποτε πληρωμή σύμφωνα με την σύμβαση θα πραγματοποιηθεί αποκλειστικά στους τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρούν η δανείστρια και η οφειλέτρια στην».

Επειδή, από την έκθεση έλεγχου δεν προκύπτει ότι η οφειλέτρια αλλοδαπή εταιρεία έχει αποσβέσει υποχρέωση της (οφειλή της) μέσα στο έτος 2012, η οποία να έχει εκτελεστεί στην Ελλάδα.

Ύστερα από τα ανωτέρω πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι συμβάσεις δανείου έτους 2012, συνολικού ποσού 7.700.000,00 € έχουν εκτελεστεί στην και δεν οφείλονται για το συνολικό αυτό ποσόν δανείου Τέλη & ΟΓΑ Χαρτοσήμου.

Επομένως με βάσει την παρούσα απόφαση τροποποιούμε την προσβαλλόμενη οριστική πράξη κατά το ποσόν των Τελών & ΟΓΑ Χαρτοσήμου που αναλογεί στο ποσόν των 7.700.000,00 πλέον του προστίμου άρθρου 58 ΚΦΔ και τόκων άρθρου 53 ΚΦΔ, που καταλογίστηκε με τον έλεγχο, ήτοι :

Τέλη & ΟΓΑ Χαρτόσημου	184.800,00 €
Πρόστιμο άρθρο 58 ΚΦΔ	92.400,00 €
<u>Άρθρο 53 ΚΦΔ</u>	<u>80.942,40 €</u>
Σύνολο	358.142,40 €

Επειδή με τις διατάξεις του άρθ. 64 του Ν. 4174/2013, ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή δεν προβάλλει ισχυρισμούς για τα Τέλη & ΟΓΑ χαρτοσήμου που καταλόγισε ο έλεγχος με την προσβαλλόμενη οριστική πράξη τόσο στο ποσόν δανείου ύψους 21.600,00€ σε εργαζόμενους (σελ.18 έκθεσης έλεγχου) όσο και στους τόκους που εισέπραξε από:

—	<u>Τόκοι ύψους 4.509,58 €</u>
-	<u>Τόκοι ύψους 22.425,79 €</u>
-	<u>Τόκοι ύψους 154.77646 €.</u>

συνεπώς, η ενδικοφανής προσφυγή απορρίπτεται κατά το μέρος που αφορά τα ανωτέρω ποσά δανείου και τόκων.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 Ν.4174/2013 ορίζεται ότι:

«2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την "ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες [φορολογικές] οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού».

Επειδή, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη προκειμένου να καταβληθούν τόκοι επί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου θα πρέπει η προσφεύγουσα να έχει υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια φορολογική αρχή για την επιστροφή του φόρου αυτού και να έχει παρέλθει άπρακτο διάστημα ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

Επειδή, το αχρεώστητο της τυχόν καταβολής της προσφεύγουσας μετά τον καταλογισμό από την φορολογική αρχή προκύπτει την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης μας. Συνεπώς η αρμόδια υπηρεσία για την εκκαθάριση του φόρου μετά την έκδοση της απόφασης μας θα πρέπει να επιστρέψει άμεσα το ποσόν του τυχόν καταβληθέντος φόρου και σε περίπτωση που έχει υποβληθεί αίτηση από την προσφεύγουσα εφόσον παρέλθει διάστημα ενενήντα(90) ημερών από την υποβολή της τότε η επιστροφή θα πρέπει να γίνει έντοκα.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **μερική αποδοχή** της με αριθ. πρωτ...../ 16-01-2019 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», και το διακριτικό τίτλο «.....», με ΑΦΜ,και την **τροποποίηση** της υπ.άρ...../2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού τελών χαρτοσήμου διαχ. περιόδου 01.01.2012-31.12.2012), του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου-καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Τέλη & ΟΓΑ Χαρτοσήμου Διαχ. χρήση 01/01-31/12/2012 Συν ποσόν 9.456,46 ευρώ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.